

Tamburica u Austriji

1888. ljeta se je utemeljila prva tamburaška grupa u Austriji u glavnom gradu Beč. U Gradišću se je prva grupa osnovala stoprv 1923., ali 1938. ljeta su se instrumenti konfiscirali i društva su se raspala. Jur iz toga nastane jasno, da je tamburica već nego samo zabav ili folklor, već i jasan znak identiteta. Ljudi dojdju skupa zbog muzike, zabavljaju se i se razgovaraju. Tamburaška društva jaču i samosvist gradišćanskohrvatske narodne grupe i transportiraju običaje na pozornicu.

Po Drugom svitskom boju se je tamburica opet prvo u Frakanavi reaktivirala. Do današnjega dana je tamburica važan dio hrvatske kulture u Gradišću, ki je obljubljen i poznat i kod nimških susjedov. Tamburaši ne držu ali samo do prošlosti, nego od samoga početka guslaju sve od jazz-a do šlagerov i operetov. Redu se po ukusu publike, ali i po priredbi i izboru peljača.

Ja se zovem A., ja sam četrnaest ljet star i sam aktivan kod tamburice Cogrštof. Ja guslam bisernicu i brač bez problemov. To su moji razlogi zač sam si zibrao ovu temu.

Tamburica Cogrštof se je 1971. osnovala od Mate Klikovića. Po 42 ljeti peljanja društva položio je svoje funkcije i predao mladjoj generaciji, novomu predsjedniku Rudiju Golubiću.

Prvi put kad sam bio kod tamburice Cogrštof, sam smio sprobirati guslati bisernicu i jako mi se je vidilo. Onda sam moju majku pitao, je li me more najaviti, a od onda sam aktivni kotrig društva.

Sada sam četrnaest, a još svenek si rado guslam tamburicu, kad mi se vidi biti skupa s drugimi Hrvati i guslati hrvatske jačke. Osim toga imamo i nastupe, kade guslamo u drugi seli – znači – muzika mi pruža i mogućnost bolje upoznati okolicu, kot i doživiti ča znači stati na pozornici.

Drugi razlog zač sam kotrig tamburaškoga sastava je, da nije samo guslanje tamburicu, znači muziciranje važno, nego da si i jačimo, imamo nastupe, svečujemo skupa, držimo do tradicije i kulture i još čuda već. U društvu se samo pominamo hrvatski, da se i drugi, ki ne znaju dobro hrvatski, bar malo nauču.

Za mene je interesantno da si tamburica Cogrštof ne gusla samo u Austriji. Naša grupa jako je popularna i obljubljena med drugimi kulturami. Cogrštofci imali su stotinu javnih i privatnih nastupov u Europi, Australiji i Aziji, a gostovali su u televizijski i radio emisija.

Muzika djeluje i bez riči. Melodija se komu vidi ili ne. Tamburaški sastavi otprili su jezične granice i našli su svoje obožavatelje i izvan manjine. Čuda puti se kritizira, da se naši Hrvati već ne znaju dost dobro pominati hrvatski, ali još si znaju jačiti i si jaču na vas glas.

Ja mislim, da je to jako važno, da se manjine skrbu i za mladju generaciju i na ta način ostanu aktivne. Kroz tamburicu gajimo naše jačke, ali u velikom dijelu i naš jezik. Te jačke, ke se naučiš jačiti u osnovnoj školi, ostat ćedu ti za svenek u glavi, iako aktivno ne hasnuješ jezik. Siguran sam si, da bez tamburice i narodne grupe već ne bi bilo. (501 rič)

Andrija Vukman

Jezik: gradišćanskohrvatski

Vrst teksta: članak

Broj stranic: 2

Ljeto: 2019.

Škola: ORG Theresianum Željezno

Učiteljica: mag.a Sabine Pawischitz

Predala za datarnicu: mag.a Angelika Kornfeind